

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Tungsind

Citation: Hertz, Henrik: "Tungsind", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid55613/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Tungsiud.

Ofte man hører
Af dem, der stoffes
Om en Sangers Lyra,
En Dadel, en Klage: .
„En Sky har lagt sig
Om eders Begeistring.
Den Verden, I bygge
I den drømmende Sjæle,
Bigner en eenjøn,
En traurig Nøgndag.
I har glemt de glade,
De modige Rhythmer,
Og folgt eders Sjæl
Til en feig Forsagthed.“

D, taler ikke ja!
Stjerner imellem
Den Forsagtes Kummer
Og et adelt Hjertes
Dybtsindige Sorg.
Lidt har den tilfældes
Med en traurig Regndag.
Den ligner Matten,
Den tause, den grundende,
Hvis Stjerner i et Øjeblik
Af mystiske Ord
Tale om den blundende,
Lydløse Jord.

See, hvor uroligt
De glimre, Stjernerne!
Lyder der ikke,
I eensformig Tact,
Fra dem en afbrudt,
Sviftende Tale?
Kan I forstaae dem?
„Dernede ruller
„I Dromme den hvilende
„Jordens Galvparti.
„Slagter af ham,
„Der i Livens Ophav

„Blev til ved et aldrig
„Udgrundet Dyb
„Af evige Planer,
„Slægter af hant
„Slumre bernebe.
„Under dem jøse
„I Lag paa Hørandre
„Forgangne Verdenes.
„Over dem drage,
„I Luften, i Ethen,
„Fordøvelsens Mander.
„Som hine gik under,
„Saa skal den forgaae
„Den Verden, de bygge,
„Enten den reises
„Af Steen og Kalk,
„Eller den bygges
„I drømmende Hjerner.
„— Gøt er det Gøige!
„Gøt usforfrankeligt!
„Gøt, fra hvis Straaler
„Verlende Liden
„Alle nedstamme,
„Er under Verkligen evig det samme!“

Saaledes de yngre
I Matten, Stjernerne.

Men for Ham, den Solge,
Altings Dyhav,
Der er under Altings
Verling den samme,
Dybt jeg høier
For ham mit Afsyn,
Tager mig ydmyg
I hans Almagts Straaler,
Bringer mit inderste
Bæjen som Offer
Til ham, hvis hellige
Ord mig forundte
En udsøbelig Deel
I hans egen Guddom.
Men gjenneu min Sjæl
Farer utalte
Verdeners Guf;
Farer min egen
Andeel i disse
Forgangne Slagter,
Min Sjæls Afsnagt,
Mine Lanters Brøst,
Et heelt, forfrankeligt

Dine Erindring.
Paa et sorgfuldt Hjerte
Mit Offer jeg lægger.
Med Sorgens Raabe
Mit Hoved jeg dækker.